

در راه ایجاد وحدت و همبستگی اسلامی

در اسباده اول بارزدهم حجری که مثل اسلامی در راه استقلال و عظمت و در راه نوسازی و تجدید سجد بر پهنی دین بی خود گام بر میدارند و در جوانان و نسلهای کنونی روح توجه به خویش و اصالت فرهنگ و تمدن و تاریخ بیدار شده است و یک نوع رنسانس علمی، اجتماعی، سیاسی در تمام نقاط کشورهای اسلامی به چشم میخورد، بسیار شایسته و بیجا است که مسائل مورد اختلاف و حل نشده از راه صفا و صمیمیت و از راه مذاکره و بحث آزاد بدون جهت گیری خاص نژادی، منطقه ای، عرفی مورد گفتگو قرار گیرد و نتایج بحث و مذاکره بدون کوچکترین تعصب و حساسیت ویژه به

مرحله دینی و اجرای ملل اسلامی در این تبادل نظر و مبادله فرهنگ و ارتباط تصمیم به تنها در شرایط کنونی دوران سازندگی کشورهای اسلامی در ارتباط با ایجاد بلوک «امت واحده» ضرورت اولیه را دارد بلکه روی حساسیت خاص زمان تنها وسیله است که می تواند از خونیتهای تباهاکاریها به هنر رفتن نیروهای سازنده و از برخوردها و تصادم توده ها جلوگیری نماید و نیروهای فعال را به راههای مثبت و سازنده راهگشا باشد و عوامل وحدت و برادری و صفا و صمیمیت و تشکیل نیروهای عظیم ملل اسلامی را که تقریباً یک چهارم آحاد جهان بشریت را تشکیل میدهند فراهم سازد.

کشور اسلامی و انقلابی ایران که به موجب اصل ۱۱۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران خود را جزء «امت واحده» دانسته و خود را در مشکلات و حوادث و پیش آمدهای دیگر ملل اسلامی شریک و سهیم میدانند، می تواند در این زمینه نقش مؤثر و سازنده و عنوان پیشگام و پیشاهنگ را داشته باشد.

.... در ارتباط با امر اسلامی اتحاد، مسائل متعدد و مشکلات قابل طرح گوناگونی وجود دارد که اکنون با اغتنام فرصت به مناسبت آغاز انتشار سال بیستم مجله مکتب اسلام در پیشهاد در زمینه تاریخ به معرض افکار دانشمندان و متفکرین و دلسوزان واقعی اجتماع اسلامی نهاده میشود که یکی جنبه عمومی و همگانی و دیگری جنبه خصوصی گروهی دارد آغاز مسئله از نقطه نظر تاریخ، از آن دیدگاه است که رویدادهای تاریخی همانند هجرت، بعثت، رحلت آغاز تحول و دگرگونی در اسلام واقع گردیده و منشأ دگرگونیها گردیده است اینک از دو پیشهاد قابل توجه و عنایت:

۱- بمناسبت رحلت و بعثت و ولادت پیامبر عالیقدر اسلام در تمام کشورهای اسلامی مجالس به عنوان تجلیل و تقدیر منظم می گردد که: اگر بصورت متحدالامال و همگانی و عمومی و بین ملل اسلامی باشد می تواند تکان دهنده و حرکت آفرین و مبداء تحولات مفیدی باشد ولی جای آسف است که تاریخ برگزاری آن در تمام کشورهای اسلامی یکسان در روز معین برگزار نمی شود در برخی از کشورها روز ۱۲ ربیع و در برخی ۱۷ ربیع و همچنین بعثت و رحلت ... در سورتی که یقین است ولادت یا رحلت پیامبر عالیقدر اسلام (ص) در بیش از یک روز واقع نشده است و به صورت تکراری و در دو روز نبوده است اختلاف و اشتباه تنها

از خود تاریخ است که با بررسی کافی و حسن نیت برطرف می شود و دو راه بیشتر وجود ندارد یکی آنکه تواریخ اسلامی بررسی کامل شود و صحیح ترین و کامل ترین آنها برگزیده شده و پس از تصویب کفرانس عالی دانشمندان اسلامی به مرحله عمل و اجرا گذارده شود و هیچ یک از کشورهای اسلامی حق تخلف نداشته باشد.

راه دوم آنست که در یک مجمع عالی اسلامی که مرکب از دانشمندان و سیاستمداران و - حقوقدانان اسلامی است تاریخ واحدی در روز معین از میان تواریخ موجود برگزیده شود و مناسبترین و طبیعی ترین روز انتخاب گردد تا از این پراکندگی که با وجود این امواج قدرتمند رادیو و تلویزیون و با وجود اینهمه فرستنده های گروهی و بین المللی، اعلام در روز ولادت، هجرت، شهادت، در رادیوها و رساننده های گروهی ملل اسلامی، حقیقتاً مایه تأسف و نگرانی و عامل تشنج و پراکندگی و باعث شادی و خوشحالی دشمنان و بدخواهان عظمت ملل اسلامی بوده است ۲- تاریخ واحد به مناسبت ایام شهادت و رحلت در ایران:

پیشنهاد دیگری که در رابطه با اتحاد و وحدت کلمه ی مسلمانان ایران و دیگر پیروان و دوستداران اهل بیت (ع) مطرح بوده و در راه برخورداری از امکانات و نیروهای اسلامی ملت مسلمان ایران قابل طرح است یکسان نمودن و اعلام تاریخ واحد نسبت به ایام، شهادت، ولادت، پیشوایان معصوم (ع) و پروردان مذهبی و ایمانی می باشد.

با توجه به اصل گذشته که در مورد تاریخ زندگی و هجرت و رحلت رسول اکرم (ص) گذشت که ولادت و شهادت و هجرت در بیش از یک روز نبوده است در این مورد لطفاً ورق بزنید

